

OBSAH.

Kniha I.

Strana

Hlava 1.	Důležitost duševědy. Obtíže co do metody její i co do předmětu jejího. Poměr duše k tělu. Místo duševědy v řadě věd	1
Hlava 2.	Názory předchůdců, z nichž jedni prohlédali hlavně k pohybu (Demokritos, Leukippos, někteří Pythagorovci, Anaxagoras částečně, Thales, Alkmaion), druzí k poznání (Empedokles, Platon, pythagorovci), jiní obé spojovali (Anaxagoras, Diogenes, Herakleitos)	5
Hlava 3.	Důvody proti pohybu duše vůbec. Mechanismus Demokritův. Timaios. Pythagorovci	10
Hlava 4.	Faidon. Duše není souladem (harmonii) ani vůbec směsí. Pohyb jest jí náhodný, rozum (duch) jest nehybný. Duše není číslem se hýbajícím	14
Hlava 5.	Další důvody proti názoru, že duše jest číslem. Duše nemůže sestávat ze všeho, co poznává. Části duše. Život	18

Kniha II.

Hlava 1.	Pojem a výměr duše. Poměr její k tělu	23
Hlava 2.	Život. Poměr částí duše vespolek a k duši	25
Hlava 3.	Části duše. Podmět a pořadí jejich	28
Hlava 4.	Postup zkoumání. Duše plodivá a výživná	29
Hlava 5.	Smysl. Pohyb a trpnost. Poměr čivosti a čitného	33
Hlava 6.	Čitno zvláštní, společné, náhodné	36
Hlava 7.	Zrak. Barva. Průhledno. Světlo. Prostředí. Empedokles. Demokritos	36
Hlava 8.	Sluch. Náraz. Vzduch. Druhy zvuku. Hlas	39
Hlava 9.	Čich. U člověka a jiných živočichů. Poměr k chuti. Prostředí. Čidlo	42
Hlava 10.	Chut. Souvislost s hmatem. Bez prostředí. Mokro. Rozdíly chuti	44

Hlava 11. Hmat. Podstata. Bez prostředí. Čidlo. Rozdíly hmatného. Hmat ústředím	45
Hlava 12. Smysly vůbec. Podstata vnímání	48

K n i h a III.

Hlava 1. Jen pět smyslů. Společné předměty jejich. Vzájemné zastoupení náhodné	50
Hlava 2. Smysl smyslu. Poměr čitného ke smyslu. Ústředí smyslů. Spojování vjemů	52
Hlava 3. Myšlení a vnímání. Obrazivost. Pojem a spolehlivost její	55
Hlava 4. Myšlení. Rozum netělesný, sebevědomý. Myslitelno. Mohutnost a uskutečnění	59
Hlava 5. Rozum v činnosti a v mohoucnosti. Rozum, duch naproti tělu samostatný, nesmrtný	61
Hlava 6. Klam ne v pojmech, nýbrž jen ve vazbě jejich. Myšlení protiv	62
Hlava 7. Rozum činný vůbec před možným. Příjemného si žádá, nepříjemnému se vyhýbá, a to dle obrazivosti. Předměty rozumu	64
Hlava 8. Duše souborem toho, co vnímá. Poměr mezi smyslem, obrazivostí a rozumem	65
Hlava 9. Části duše vzhledem k místnímu pohybu	66
Hlava 10. Touha a rozum původem pohybu. Účel. Dobro. Protivné směry. Pohyb ústrojný	68
Hlava 11. Obrazivost a pohyb zvířat nedokonalých. Poměr rozumu a vůle k obrazivosti a jednání	70
Hlava 12. Život a podmínky jeho. Poměr tělesných a duševných mohutností	70
Hlava 13. Živočišné tělo a hmat	72